

MUNDTLIG FORESPØRGSEL MED FORHANDLING O-0030/08/ændr.1

jf. forretningsordenens artikel 108

af Elly de Groen-Kouwenhoven, Angelika Beer og Caroline Lucas for Verts/ALE-Gruppen, Luisa Morgantini for GUE/NGL-Gruppen, Annemie Neyts-Uyttebroeck for ALDE-Gruppen, Ana Maria Gomes for PSE-Gruppen, Ģirts Valdis Kristovskis for UEN-Gruppen, Karl von Wogau og Stefano Zappalà for PPE-DE-Gruppen
til Kommissionen

Om: Global konvention om et forbud mod uranvåben

Anvendelsen af forarmet uran i forbindelse med krigsførelse strider mod de grundlæggende regler og principper i den skrevne og uskrevne internationale humanitære folke- og miljøret. I november 2006 intensiverede Europa-Parlamentet derfor sine foregående opfordringer til indførelse af et moratorium for uranvåben i sin beslutning om biologiske våben og inhumane konventionelle våben. Der er stigende støtte hertil verden over. I marts 2007 vedtog Belgien en national lov om forbud mod fremstilling, anvendelse, lagring, salg, anskaffelse, levering og overførsel af uranvåben. I maj 2007 arrangerede Europa-Parlamentet en udstilling af billeder og vidnesbyrd fra ofre for uranvåben i Irak (70% af Irak er dækket af støv fra forarmet uran). I oktober 2007 oplyste den italienske forsvarsminister, at mellem 1996 og 2006 var 37 italienske soldater højst sandsynligt døde, fordi de havde været eksponeret for uranvåben under deres missioner i Irak og på Balkan. Der har været tilsvarende tilfælde i andre lande, som har berørt flere hundrede veteraner. I Det Forenede Kongerige og USA er der på grund af den voksende bekymring over forarmet urans indvirkning på personers helbred blevet indført ordninger for undersøgelser af hjemsendte soldater. I december 2007 vedtog FN's Generalforsamling med overvældende flertal en resolution, hvori der blev givet udtryk for bekymring over den militære anvendelse af uran. I resolutionen om virkningerne af anvendelsen af våben og ammunition, der indeholder forarmet uran, opfordrer FN indtrængende medlemsstaterne til at revurdere de sundhedsrisici, som anvendelsen af uranvåben udgør. Stadig flere vidnesbyrd om urans kemiske toksicitet og potentielt kræftfremkaldende karakter taler kraftigt for anvendelsen af sikkerhedsprincippet i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

1. Hvordan agter Kommissionen at følge op på Parlamentets beslutning?
2. Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen for - i overensstemmelse med sine forpligtelser i medfør af forsigtighedsprincippet - at hindre, at dens humanitære udsendte personale eksponeres for forarmet uran i kontaminerede områder?
3. Påtænker Kommissionen at indlede en dialog med Euromil, der går ind for et forbud?
4. Hvilke midler råder Kommissionen over til udarbejdelse af en oversigt over de kontaminerede områder, en miljøundersøgelse af disse områder og til at bistå ved rensningen af de kontaminerede områder?
5. Hvilke midler er Kommissionen rede til at anvende til informering af civilbefolkningen, hjælpearbejdere og militært væsentlige unges frivillige arbejds personer?
6. Hvilke midler råder Kommissionen over til udarbejdelse af medicinske undersøgelser og sundhedsstatistikker vedrørende ofre for uran og til kompensation til disse?

Indgået: 01.04.2008

Videresendt: 03.04.2008

Besvarelsesfrist: 10.04.2008